

ГУМОРИСТИЧНА СКЛADOVA ПОЛІТИЧНОГО ДИСКУРСУ У ПРОМОВАХ БАРАКА ОБАМИ

Симоненко Є., студ. гр. ПР-11,
Приходько Н. А., викладач СумДУ

З розвитком політичної системи, все більша увага приділяється гумористичному дискурсу як незмінній складовій політичної промови. Будь-який дискурс, у тому числі і політичний, за своєю природою спрямований на вплив на адресата; враховує його систему поглядів потенційного інтерпретатора з метою модифікування намірів, думок та мотивування дій аудиторії. А сам гумор у таких промовах є результатом вивільнення негативної енергії, що дає змогу слухачам відволіктись від негативних моментів промови.

За Дж. Мейєром існує три теорії виникнення гумору, а саме: теорія втіхи (relief theory), теорія абсурду (incongruity theory) та теорія переваги (superiority theory). Усі ці теорії на практиці можна простежити в промовах діючого президента США Барака Обами.

Теорію втіхи зазвичай використовують на початку промови аби зменшити напруження слухачів та підбурити їх до співпраці. Для Барака Обами принцип втіхи є чи не найбільш успішним методом для здобуття прихильності слухачів. Намагаючись обеззброїти ЗМІ, які звинувачували Мішель Обаму в тому, що та носить сукні без рукавів, Б. Обама дав критичний коментар, зазначивши що перша леді має право на певні вольності: *“No matter which party you belong to we can all agree that Michelle has the right to bare arms”*. *To have the right to bare arms* в дослівному перекладі означає “мати право оголитися руки”. Однак натяк президента був на образне значення цього вислову – “мати право володіти зброєю”.

Теорія абсурду за своєю природою іронічна. Її особливість полягає в тому, що вона базується на пізнавальній діяльності. *I knew I had to come – just one more problem that I've inherited from George W. Bush*. Обама вражає метафоричністю промови, описуючи ситуацію в країні як “безлад” *mess*, а своє першочергове завдання – як “прибирання” *mopping*.

Теорія переваги за допомогою влучного гумору, який виникає як наслідок власного тріумфу, виявляє слухачам перевагу мовця над опонентом. Саме так Барак Обама створив алюзію власної всемогутності, перефразувавши біблійний вислів на гумористичний лад: *“Finally, I believe that my next hundred days will be so successful I will be able to complete them in 72 days. And on the 73rd day, I will rest”*.

Можна пересвідчитися, що всі теорії гумору є загальновживаними не лише у діючого президента Барака Обами а й у всіх його попередників, адже було підраховано, що американські політики користувалися теорією втіхи 228 разів, теорією абсурду – 243, і відповідно теорією переваги – 201. Що ще раз переконує нас у всемогутності людського гумору.

Соціально-гуманітарні аспекти розвитку сучасного суспільства : матеріали всеукраїнської наукової конференції викладачів, аспірантів, співробітників та студентів, м. Суми, 21-22 квітня 2014 р. / Відп. за вип. О.М. Сушкова. — Суми : СумДУ, 2014. — С. 61-62.